

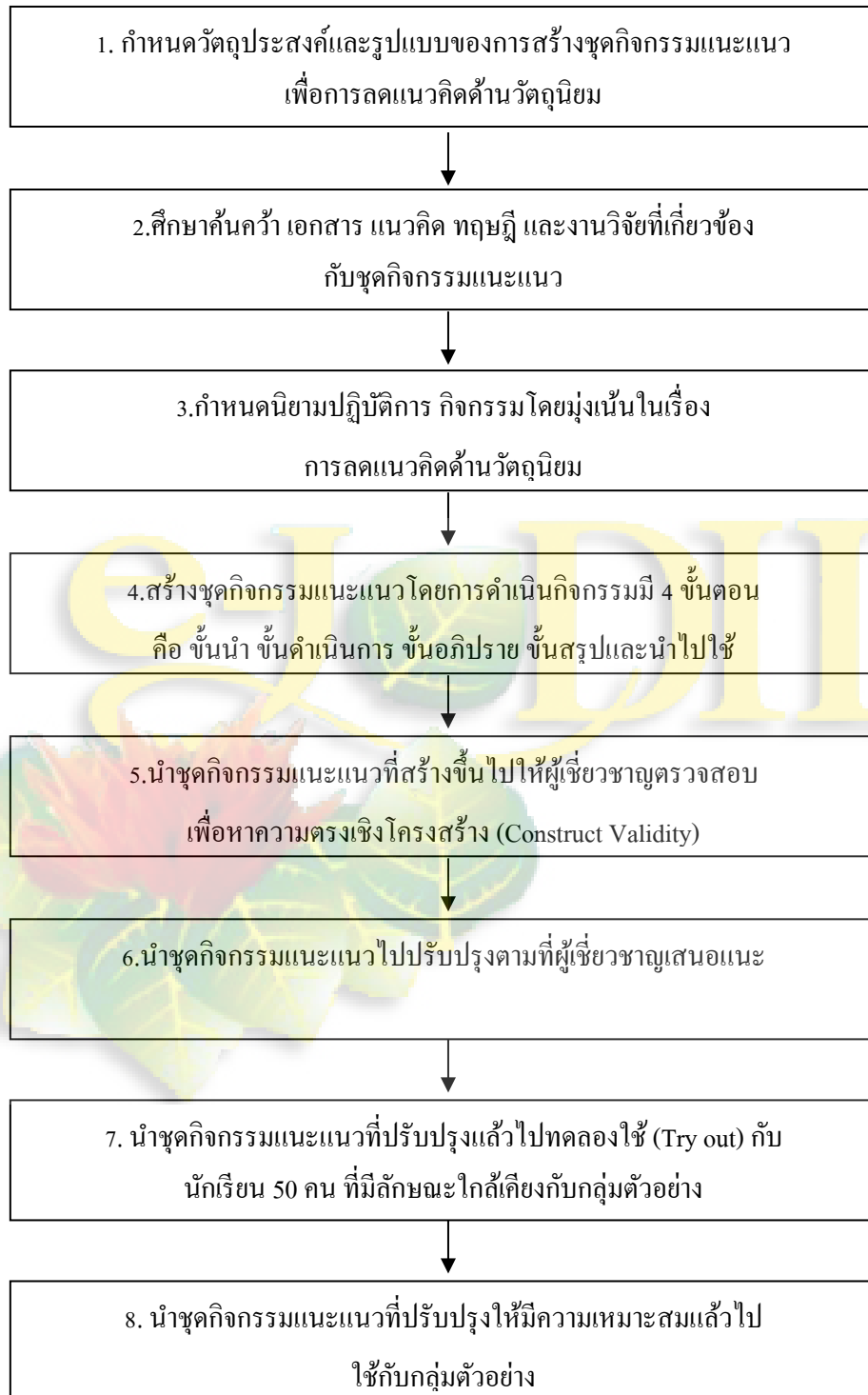

- 2) ศึกษาค้นคว้า เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรมแนะแนว
  - 3) กำหนดนิยามปฏิบัติการ กิจกรรมโดยมุ่งเน้นในเรื่องการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม
  - 4) ดำเนินการสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อปรับเปลี่ยนแนวคิดด้านวัตถุนิยม โดยการดำเนินกิจกรรมมี 4 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ ขั้นดำเนินการ ขั้นอภิปราย ขั้นสรุปและนำไปใช้
  - 5) นำชุดกิจกรรมแนะแนวไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างนิยามปฏิบัติการ จุดประสงค์ เนื้อหา และขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมทั้ง 4 ขั้นตอน เพื่อตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาความตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ภาษาและรูปแบบของชุดกิจกรรมแนะแนว (ดังภาคผนวก ก)
  - 6) ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ
  - 7) นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อหาข้อบกพร่องในด้านความชัดเจนของกิจกรรม การดำเนินกิจกรรมอุปกรณ์ และเวลาที่ใช้ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป
  - 8) นำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ที่ได้รับการปรับปรุงแล้วไปทำการทดลองกับกลุ่มทดลอง 10 กิจกรรม (ชุดกิจกรรมมีทั้งหมด 12 กิจกรรมนับรวมกิจกรรมปฐมนิเทศและกิจกรรมปัจฉิมนิเทศ) กิจกรรมละ 50 นาที
- การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยสามารถเขียนเป็นแผนผังประกอบให้ดูตามลำดับดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2 การสร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวความคิดด้านวัตถุนิยม

ผลการวิจัยและอภิปรายผล

ผลการวิจัย

ภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 พบว่าภายหลังการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลดลงกว่าของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระยะติดตามผลนักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไม่แตกต่างกับระยะหลังการทดลอง

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ผลของการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว เพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

1. ผลของการทดลองพบว่า การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการทดลองที่ต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่ากิจกรรมแนะแนวสามารถนำมาลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานครได้ ทั้งนี้เป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบไปด้วยเทคนิคต่างๆ ได้แก่ บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และกรณีตัวอย่าง โดยแต่ละครั้งผู้วิจัยเลือกใช้เทคนิคต่างๆ กันให้เหมาะสม โดยมีการดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และการคิด ซึ่งเกิดจากการอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และประสบการณ์ร่วมกันในกลุ่ม ทำให้นักเรียนนั้นได้ตระหนักถึงประโยชน์ของการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมซึ่งส่งผลให้การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนลงหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนว ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ศิริวรรณ อินทรวัดนา (2553, น. 65) ทดลองการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความเอื้ออาทรของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตลอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต ผลการทดลองพบว่าพฤติกรรมการเอื้ออาทรของนักเรียนกลุ่มทดลอง ภายหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวพัฒนาพฤติกรรมการเอื้ออาทรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ ศิริเสนห์ หอมานาน (2554, น. 71) ทำการทดลองใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านชะอำ (ชะอำวิทยาคาร) พบว่า นักเรียนที่ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น มีพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นสูงกว่านักเรียนที่ได้ใช้กิจกรรมแนะแนวอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลของการทดลองพบว่านักเรียนกลุ่มทดลอง ที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับข้อเสนอแนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการทดลองแสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมแนะแนวเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมต่างๆ เช่น การอภิปราย การรายงานเป็นกลุ่ม การรายงานเป็นรายบุคคล การแสดงบทบาทสมมติ กรณีตัวอย่าง สถานการณ์จำลอง การแก้ปัญหา โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ เป็นสื่อในการทำกิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดการ

เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น รวมถึงการใช้รูปภาพประกอบเป็นส่วนในการเสริมสร้าง การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียน ส่วนในข้อเสนอนั้นเป็นวิธีการที่ทำให้ให้นักเรียนรู้โดยใช้ใบความรู้เป็นสื่อประกอบการทำกิจกรรมซึ่งเป็นจุดอ่อนในการทำกิจกรรมเพราะกิจกรรมส่วนใหญ่ นักเรียนต้องศึกษาด้วยตนเองทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ช้ากว่าการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวซึ่งสอดคล้องกับพัชราภรณ์ รักช่วย (2546) ได้ศึกษาผลการใช้กิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนปากพูนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่านักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวมีความรับผิดชอบในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการจัดกิจกรรมแนะแนวแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนกลุ่มทดลองระยะติดตามผลที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม ไม่แตกต่างจากหลังการทดลอง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ สามารถอภิปรายภาพรวมได้ว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวได้รับการเรียนรู้ตลอดทั้ง 12 กิจกรรม อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถเสริมแรงจูงใจในการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่ไม่พึงประสงค์ให้เป็นแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่พึงประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับ นพมาศ คงมีสุข (2556: 40) ได้ใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสูจริตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 วัดชัยมงคล จังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่าหลังการใช้ชุดการสอนกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสูจริตของนักเรียนกลุ่มทดลองระยะติดตามผลที่ได้รับชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสูจริต ไม่แตกต่างจากกลุ่มหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .01

ทั้งนี้ เป็นเพราะชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างมีระบบ เหมาะกับวัยของผู้รับบริการ ตรงตามองค์ประกอบของแนวคิดด้านวัตถุนิยมจึงสามารถสร้างเสริม ป้องกัน หรือแก้ปัญหาได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน ดังนั้น การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม มีส่วนช่วยให้การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลงหลังจากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นนักเรียนวัยรุ่นตอนปลายที่ให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น ต้องการการยอมรับ ซึ่งสิ่งหนึ่งที่สามารถจะทำให้ผู้อื่นยอมรับได้คือแนวคิดด้านวัตถุนิยม บุคคลที่มีค่านิยมแบบวัตถุนิยมสูงมีการเพิ่มคุณค่าให้ตนเองโดยเลือกใช้สิ่งของโก้หรู การวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ปทุมวัน กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้เป็นกิจกรรมเพื่อ

การลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมให้นักเรียนมีการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมลง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่แนะแนวในโรงเรียนตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนวัยรุ่นดังนี้

1.1 ควรนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนกับนักเรียนเพื่อให้เกิดการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมอย่างต่อเนื่อง

1.2 ก่อนนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไปใช้ผู้ดำเนินกิจกรรมการแนะแนวควรศึกษาขั้นตอนต่างๆ จากคู่มือการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมอย่างละเอียด ทั้งวัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมหรืออาจจะปรึกษากับผู้สร้างชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยม และมีการปรับเปลี่ยนเพื่อนำไปใช้ให้เหมาะสมกับนักเรียนในทุกระดับชั้น

1.3 การนำชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมไปใช้ควรคำนึงถึงผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยให้ทุกคนทำกิจกรรมอย่างทั่วถึง มีการเสริมแรง และดำเนินกิจกรรมให้สนุกสนาน และหลังการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมแล้วควรมีการติดตามและประเมินผลเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมกับนักเรียนในระดับอื่นๆ

2.2 ควรทำการศึกษากการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับตัวแปรตามอื่นๆ เช่น การลดแนวคิดด้านความประหยัด ด้านอิทธิพลของภูมิหลังครอบครัวที่มีต่อค่านิยมแบบวัตถุนิยม ด้านความแตกต่างระหว่างเพศที่มีต่อค่านิยมแบบวัตถุนิยม เป็นต้น

2.3 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการลดแนวคิดด้านวัตถุนิยมโดยบูรณาการการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หรือหลักการคิดแบบต่างๆเช่น หลักคิดละเอียดลออ หลักการคิดวิเคราะห์ หลักการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542*. กรุงเทพมหานคร: อรุณสภา.
- _____. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: อรุณสภา.
- จิรภา จิมปรุ. (2550). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวที่มีต่อการพัฒนาจิตพิสัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2545). *คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับ EQ*. *วารสารพฤติกรรมศาสตร์* 1.สิงหาคม:15-17.
- วัชรียา แจ่มใส. (2551). *ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมและการเพ้นับถือผู้อื่นของนักเรียนวัยรุ่นตอนต้น*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

- ศิริวรรณ อินทรวัฒนา. (2553). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อส่งเสริมความเอื้ออาทร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสาธิตลอออุทิศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต กรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ศิริเสนห์ หอมนาน. (2554). ผลการใช้ชุดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาพฤติกรรมความเห็นอกเห็นใจผู้อื่นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 บ้านชะอำ (ชะอำวิทยาคาร) จังหวัดเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- สินีนานู กำเนิดเพชร. (2547). อิทธิพลของพฤติกรรมการเปิดรับเนื้อหาต้านวัตุนิยมจากรายการแข่งขันชิงรางวัลผ่านสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อค่านิยมด้านวัตถุของวัยรุ่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพมหานคร.

